

Forum Ecclesiasticum

In Quo Jus Canonicum Universum, Librorum Ac Titulorum Ordine Per Quæstiones Et Responsa, Tam Canonistarum Veterum & Recentiorum, quàm Legistarum, in iis, quæ Utrique Juri, Canonico Et Civili Communia Sunt, Authoritate stabilita, Methodo clara & facili explanantur

Leuren, Peter

Moguntiae, 1719

Quæst. 740. An & qualiter parte una hæreditatis repudiata, altera adiri possit.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73957](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-73957)

modo hæres voluntatem suam declarat, five id faciat per nuncium, five per epistolam; loco autem vi-
væ epistolæ deserviat talis procurator. Perez. in eod.
de jur. delib. num. 22. Harpr. ad §. ult. Inst. de ha-
red. qual. Muller. l. c. bene dicens, in neutro ca-
su, five procurator sit generalis, five speciali man-
dato instructus, dici posse hæreditatem adiri per
procuratorem. Per additionem verò aliorum, ni-
mirum qui in potestate habentur, ut sint liberi &
servi, acquiri aliis, nimirum domino & patri hæ-
reditatem, modò eorum jussus & mandatum præ-
cesserit, constat ex §. 1. & 3. Inst. per quas person.
acquir. l. 79. ff. de acquir. Lauterb. §. 20. quam-
vis, ut Idem, Jure codicis quò ad liberorum adi-
tionem ususfructus tantùm acquiratur patri. per l. 6.
c. de bon. qua liber.

*Quæst. 739. Quodnam sit objectum adi-
tionis?*

REsp. est hæreditas (quæ quia non est, quamdiu
testator vivit, ante mortem illius esse aditionem
repugnat. l. 27. & 93. ff. de acquir.) eadem nondum
acquisita; cùm in ordine ad acquisitionem neces-
saria sit additio; adeoque hæc supponit non acqui-
sitionem. delata tamen, id est, in qua sit causa, ut
adiri vel repudiari possit, vel quam quis adeundo
consequi potest, ut dicitur. l. 151. de V. S. Unde
sub conditione institutus, eâ pendente, hæredita-
tem consequi nequit; quia ei nondum delata. neque
etiam ab intestato successit, quamdiu hæres ex
testamento habet adeundi facultatem, neque substi-
tutus, nisi institutus nolit adire. l. 3. 39. 69. ff. de
acquir. Ac denique delata non repudiata; cùm se-
mel se repudiatam hæreditatem adire nequeat jux-
ta l. 4. c. de repud. de quo paulò post.

*Quæst. 740. An & qualiter parte unâ
hæreditatis repudiata, altera adiri
possit?*

REsp. hæres delatam, nondum repudiatam hæ-
reditatem totam, vel partem illius totam, id est,
omne, quod ei delatum est, adire debet, ita ut non
possit partem illius unam adire, & alteram repu-
diare. l. 1. 2. 80. ff. de acquir. vel omit. Lauterb.
§. 27. tamen, ut Idem per LL. 30. 53. 80. ff. eod. &
l. 20. c. de jur. delib. hæres ex diversis partibus. v. g.
ex femillè vel quadrante scriptus; cùm parte agnita,
alteram agnovisse consueatur. Unde jam liberi legiti-
mam, quæ juxta novell. 115. c. 3. est par titulo in-
stitutionis relinquenda, retinere non possunt, repu-
diatâ reliquâ hæreditate parentum. Lauterb. §. 28.
cum Perez. in cod. tit. de repud. hered. num. 7. Bachov.
vol. 2. d. 12. th. 3. lit. e. &c. secus est de donatione
propter nuptias & dote, quam retinere possunt ab-
stinendo à parentum hæreditate. L. fin. ff. de collat.
dot. salvâ tamen legitimâ caterorum liberorum. Sic
quoque cognatum feudum antiquum atque devolu-
tum retinere posse, repudiatâ hæreditate defuncti,
etsi contrarium sit in filio aliisq; descenditibus, qui
utrumque vel agnoscere, vel relinquere teneantur,
idque intelligendum etiam de feudo ex pacto & pro-
videntia, tenet cum aliis Lauterb. cit. §. 28. quam-
vis addat, in praxi contrarium observari, ut filius
quoque feudum antiquum ex pacto retinere possit,
abstinens ab hæreditate paterna, pro ut docent ci-
tati ab eo Besold. in deliberat. juris l. 37. q. 9. in fin.
Mynf. cent. 3. obs. 67. num. 16. Gail. l. 2. obs. 124.
Rosenth. de feud. c. 7. concl. 20. & 21.

R. P. Leur. Jur. Can. Lib. III.

*Quæst. 741. Intra quod tempus adun-
da hæreditas?*

REsp. tamen per Auth. sed neque. c. de sepulch. viol.
& novell. 115. c. 5. §. 1. præfiniti novem dies, in-
tra quos nullum ex defuncti relictis inquietari, aut
actione à quoquam pulsari liceat, & quidquid contra
factum, jure ipso sit nullum; quodque tempus deinceps
ad 30. diem à morte testatoris in variis locis ex-
tentum, ut videre est apud Muller. in ff. de acquir. th.
29. aditio tamen illa, quâ verbis animus amplectendi
hæreditatem declaratur, etiam intra nonum diem,
& quolibet post mortem die fieri potest. Bart. in l.
17. c. de jur. delib. & in L. ult. num. 16. c. de edict.
D. Adria. toll. Mev. ad Jus Lubec. p. 3. tit. 2. a. 27.
Lauterb. l. c. §. 29. Muller. l. c. cum illa declaratio
extra judicium sine strepitu & inquietudine relicto-
rum & impeditioe luctûs eorundem (propter quæ
evitanda illud tempus præfinitum) fieri possit. pos-
sessio tamen, ubi vacua & apprehendenda, ante diem
nanam à morte defuncti, jure civili hæreditas susci-
pi seu occupari nequit; cùm hæc occupatio sine stre-
pitu & turbatione luctûs, inquietudine viduæ, aut
relictorum in ædibus defuncti fieri nequit, licet non
possideant. cit. Auth. & novell. ubi autem sine strepi-
tu fieri possit rerum servandarum causâ, ingressus
in illas & egressus liceret. Muller. l. c. quin & posses-
sio capi possit, dum hæres metu ab alio impedi-
mentum aut contradictionem, & in hunc finem im-
plorari officium Judicis, qui per ministros eum com-
mitetur & tueatur, ne impediatur. Idem dicendum
est de arresto, quòd intra dictum tempus conceden-
dus non sit, si per indictionem illius sepultura mor-
tui, hæres aliique relictis turbari possent & inquie-
tari. Muller. l. c. cum Coler. de process. execut. p. 2.
c. 3. num. 395. & seq. nisi fortè summum sit pericu-
lum in mora, metuendumque, ne bona in alium
loeu transferantur, aut dilapidentur, vel hæres
de fuga suspectus, & in eo loco, ubi negotium ver-
titur, possessionatus non sit. in his enim casibus in-
justissimum fore denegari arresti impetrationem (in-
tellige, etiam intra illos novem dies) inquit Mul-
ler. cum Carpz. p. 1. c. 30. def. 38. num. 3. & Arumæ.
l. 2. decis. 4. De cetero quamvis in arbitrio hæ-
dis sit quandocumque adire hæreditatem, dum ne-
mo est, qui aditionem urgeat, nec ei certus ter-
minus à testatore vel magistratu præfinitus, post
annos tamen 30. adiri amplius nequit. Arg. l. 7. c.
de pet. hered. L. licet. c. de jur. delib. L. 3. c. de præ-
scrip. 30. annor. cùm ferè communi tenent Harpr.
in §. fin. Inst. de hered. qual. num. ult. Bachov. ad
Trent. vol. 2. d. 12. th. 5. lit. e. Paris. l. 2. conf. 48.
num. 11. Tiraq. in L. si unquam. c. de revoc. do-
nat. v. revertatur. num. 312. Mynf. cent. 2. obs.
71. Sic judicari in Camera testans, & alii, quos
citât & sequitur. Muller. l. c. lit. y. ubi etiam asse-
rit cum Vivio comm. opin. l. 2. opin. 632. aditio-
nem hoc spatio 30. annorum præscribi contra hæ-
redes, non tantùm scientes sibi delatam hæredi-
tatem, sed etiam id ignorantes, quamvis his non
denegandam restitutionem in integrum, addat
ex eodem Vivio. l. c. Bertr. vol. 6. conf. 1. num. 6.
Alex. & aliis. Porrò notandum hic cum Lauterb.
§. 29. in fin. & Bardil. non confundendam aditio-
nem cum apprehensione possessionis.

*Quæst. 742. Quinam sint effectus aditæ
hæreditatis?*

REsp. sunt ferè sequentes: primus, quod hæres,
qui ante aditionem hæreditatis ipsam hæredita-
tem